

θαμίζουσα μάλιστα ἀ-
δῶν χλωραῖς ὑπὸ βάσαις,
τὸν οἰνώπα νέμουσα κισ-
σὸν καὶ τὰν ἀβαίτον θεοῦ
φυλλάδα μυριάκαρπον ἀνήλιον
ἀνήνεμόν τε πάντων
χειμώνων ἴν' ὁ Βακχιώ-
της αἰεὶ Διόνυσος ἐμβατεύει.

Τελευταῖον ὀφείλω νὰ εἶπω ὅτι δὲν ὑπέπε-
σον πρῶτοι οἱ ἡμέτεροι εἰς τὴν πλάνην ταύτην,
ἀλλ' ὁ γάλλος Harriot (Recherches sur la Topo-
graphie des Dèmes de l' Attique 122.) παρερ-
μηνεύσας δι' ἄγνοιαν τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης
(ὅπερ πολλαχοῦ τοῦ ἔργου αὐτοῦ παρατηρεῖ-
ται) τὸ «ἐπὶ Δεκέλειαν» διὰ τοῦ à Décélie,
ἐνεκα δὲ τούτου τὰ συμπεράσματα, ἅπερ συνά-
γει, εἶναι ἄτοπα.

Ἐν Ἀθήναις 10 Ἰουλίου

Α. Δ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΟΥΜΕΝΑΙ ἐπ' ἀνδρεία

Μία γαλλίς ἠθοποιός, ἡ κυρία Μαρία Λωρὰν
πρόκειται ἐφέτος νὰ παρασημοφορηθῇ, ἐπὶ τῇ
ἀφορμῇ δὲ ταύτῃ τὰ γαλλικὰ φύλλα ἀναφέ-
ρουσι τὰς γυναῖκας, εἰς ἃς μέχρι τοῦδε ἀπενε-
μήθη τὸ παράσημον τοῦ Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς.

Πρώτη πασῶν ὑπῆρξεν ἡ Βιργινία Γκεσκιέρ
ἐπιλεγομένη «ὁ εὐειδῆς λοχίας.» Ἴδου ἐν ὀλί-
γοις ἡ ἱστορία τῆς.

Θεωροῦσα ὅτι ὁ ἀδελφός τῆς ἦτο πολὺ ἀσθε-
νῆς ὅπως ἀνθῆξῃ εἰς τοὺς κόπους τῆς στρατιω-
τικῆς ὑπηρεσίας, τὸν ἀντικατέστητε περιβλη-
θεῖσα τ' ἀνδρικά του ἱμάτια καὶ λαβοῦσα τὸ
φύλλο τῆς πορείας του, κατετάχθη δὲ εἰς τὸ
27 πεζικὸν σύνταγμα.

Μετέσχεν ἐν ἔτει 1808 τοῦ γαλλικοῦ στρα-
τεύματος τοῦ πεμφθέντος εἰς Πορτογαλίαν
ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Ζουνῶ. Κατὰ τινὰ αἰμα-
τηρὰν συμπλοκὴν, ὁ συνταγματάρχης τοῦ 27ου
συντάγματος ἔπεσε βαρέως τραυματισθείς. Ἡ
νίκη ἀπέμεινεν εἰς τοὺς Γάλλους, ἀλλ' ὅτε μετὰ
τὴν μάχην συνεκεντρώθη τὸ στράτευμα, παρε-
τηρήθη ἡ ἀπουσία τοῦ συνταγματάρχου. Πά-
ραυτα ὁ λοχίας Γκεσκιέρ ἀνέκρινεν ὅτι ἔπρεπε
ν' ἀναζητηθῇ τὸ σῶμά του καὶ νὰ μετακομι-
σθῇ εἰς τὸ στρατόπεδον. Πρὸς τοῦτο ἀπῆλθε
μόνος, ἀνεζήτησε καὶ ἀνεῦρε τὸν συνταγματάρ-
χην εἰσέτι ζῶντα. Δύο Ἀγγλοὶ ἀξιωματικοὶ δι-
ήρχοντο ἔφιπποι κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν. Ὁ
λοχίας πυροβολεῖ, φονεύει τὸν ἕνα ἐξ αὐτῶν καὶ

τραυματίζει τὸν ἕτερον, τραυματιζόμενος καὶ
αὐτός ὑπὸ σφαίρας. Ἐν τούτοις καταπνίγων
τὴν ὀδύνην του, συλλαμβάνει τοὺς δύο ἵππους
τῶν ἐχθρῶν καὶ προσπαθεῖ εἰς μάτην ν' ἀναβι-
βάσῃ ἐπὶ τοῦ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν τὸν συνταγματάρ-
χην. Σύντροφοί του τινες προσδραμόντες τὸν
ἐβοήθησαν.

Ὁ συνταγματάρχης μετενεχθεὶς εἰς τὸ νοσο-
κομεῖον καὶ νοσηλευθεὶς ἐσώθη. Πλήν καὶ ὁ «εὐει-
δῆς λοχίας» ἦτο ἐπίσης τετραυματισμένος· ἦτο
ἐπάναγκες νὰ ἐπιθεθῇ τὸ τραῦμά του, ἀλλ' ὁ λο-
χίας ἤρνεϊτο.

— Ἐμπρός, ἐκδύσου! εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰατρός.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ λοχίας ἐξηκολούθει ν' ἀρνήται,
οἱ νοσοκόμοι διὰ τῆς βίας ἐξέβαλον τὸ καθημαγ-
μένον ἱμάτιόν του καὶ ἀπεκαλύφθη τότε ὁ γυ-
ναικεῖός του κόλπος.

Ἡ ἀπάτη ἐγνώσθη· οὐχ ἦττον ἀνεγράφη εἰς
τὴν ἡμερησίαν διαταγὴν τὸ ἀνδραγάθημα τῆς
Βιργινίας Γκεσκιέρ καὶ ἀπενεμήθη αὐτῇ τὸ πα-
ράσημον.

Ἡ ἠρωϊκὴ αὕτη γυνή, γεννηθεῖσα ἐν Δελε-
μὰν παρὰ τὴν Δίλλην, ἀπεβίωσεν ἑκατοντού-
τις σχεδὸν εἰς τὸ γηροκομεῖον τοῦ Ἰσὺ πρὸ
τριακονταετίας.

Ἐτέρα τις γυνή, ἡ Μαρία Σέλλιγχ προεβιβά-
σθη εἰς ἀνθυπολοχαγὸν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μά-
χης τῆς Ἰέννης, ἠξιώθη δὲ τοῦ παρασήμου ἐν
ἔτει 1808. Ἐγχειρίζων πρὸς αὐτὴν τὸ παρά-
σημον ὁ Ναπολέων εἶπε: «Κυρία, σὰς χε-
ρηγῶ σύνταξιν 700 φράγκων καὶ σὰς ἀπο-
νέμω τὸ παράσημον τοῦτο τῆς ἀνδρείας, οὐτινος
τόσον εὐγενῶς κατέστησε ἀξία.» Ἡ Μαρία Σέλ-
λιγχ ἀπεβίωσεν ἐν Μενὲν τὸ 1840, ἐν ἡλικίᾳ
ὀγδοήκοντα δύο ἐτῶν.

Καὶ ἡ χήρα Βρυλὼν ἀνθυπολοχαγὸς γενο-
μένη, ἀπεβίωσεν εἰς τὸν στρατῶνα τῶν Ἀπο-
μάχων ἐν ἔτει 1859· μετέσχεν ἐπτά ἐστρα-
τειῶν, ἰσαριθμούς κατ' αὐτὰς λαβοῦσα πληγὰς.

Τὸ σύνολον τῶν γυναικῶν, εἰς ἃς ἀπενεμήθη
τὸ παράσημον τοῦ Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς ἀνέρ-
χεται εἰς τριάκοντα δύο, πολλοὶ δὲ τῶν τιμη-
θέντων δι' αὐτοῦ ἀνδρῶν δὲν ἐπαρρησιωγήθη-
σαν τόσον ἐπαξίως, ὅσον αὐταί.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΠΕΡΙ ΓΑΜΒΕΤΤΑ

Τὰ ἀποκαλυπτῆριχ τοῦ μνημείου τοῦ Γαμ-
βέττα παρέσχον κατὰ τὸ σύνθετος ἀφορμὴν ὅπως
κυκλοφορήσῃ εἰς τὰς παρισινὰς ἐφημερίδας
πληθὺς ἀνεκδῶτων ἀναφερομένων εἰς τὸν ἄνδρα,
οὗ τὴν μνήμην τιμᾶ σήμερον περιφανῶς ἡ πα-
τρίς του. Ἴδου ἐν ἐξ αὐτῶν: Καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ

Γαμβέττας ἦτο πρόεδρος τῆς Βουλῆς, κατῴκει ἐν τῷ μεγάρῳ Βουρβῶν. Μεγαλοπρεπῆς ἐσπερὶς ἐπρόκειτο νὰ λάβῃ χώραν αὐτόθι, οἱ δ' ἐργάται μετὰ σπουδῆς ἐτακτοποιοῦν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τὰς αἰθούσας. Ὁ ἐπιστάτης εἰσελθὼν ὡσφράνησεν ὀσμὴν καπνοῦ καὶ ἀνέκραξεν ὀργίλος: «Ποῖον ἦτο αὐτὸ τὸ ζῶον, τὸ ὅτιον ἐτόλμησε νὰ καπνίσῃ ἐδῶ μέσα;—Τὸ ζῶον εἶμαι ἐγώ! ἀπήντησεν αἰφνιδίως φωνή τις. Ὁ ἐπιστάτης ἀναγνώρισας τὸν πρόεδρον καὶ θορυβηθεὶς ἐζήτησε συγγνώμην, ἀλλ' ὁ Γαμβέττας καλοκάγαθως ἠρώτησεν εἰς τί θὰ κατεδικάζετο ὁ ἐργάτης ὅστις ἤθελε τυχὸν φωραθῆ ὡς ἐνοχος τῆς παραβάσεως.—Εἰς πρόστιμόν τι ἀνάλογον, εἶπεν ὁ ἐπιστάτης.—Τὸ πληρώνω ἐγώ, εἶπεν ὁ Γαμβέττας. Ἴδου πέντε λουδουβίκεια, ἅτινα σὰς παρακαλῶ νὰ διανεμήητε εἰς τοὺς καλοὺς αὐτοὺς ἀνθρώπους.

Ἄλλ' ἐκέينو τὸ ὅποιον περιποιεῖ τιμὴν εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ Γαμβέττα, ὡς μαρτυρία προερχομένη ἐξ αὐτῶν τῶν ἐχθρῶν του, εἶνε τὸ ἐπόμενον ἀνέκδοτον, ὅπερ διηγήθη ποτὲ ὁ διακεκριμένος Γερμανὸς συγγραφεὺς Παῦλος Λινδάου. Εἰς ἐπίσημόν τινα οἶκον, ἐν ἡμεγύρει Πρώσπων ἀξιωματικῶν, ἐγένετο λόγος περὶ τοῦ ἀνδρός, οἱ στρατιωτικοὶ δὲ ὠμίλου χλευαστικῶς περὶ τοῦ Γαμβέττα, περὶ τῶν στρατιωτῶν τοῦ Γαμβέττα καὶ τῶν μαχῶν εἰς ἃς ἐπολέμησαν αἱ στρατιαὶ τοῦ Γαμβέττα. Ὁ γηραιὸς στρατάρχης Μόλτκε παριστάμενος εἰς τὴν συνδιαλεξίν, ἤκουε σιγῶν καὶ μετὰ τοῦ πικραδοῦζου μειδιάματός του τοὺς χλευασμούς. Ἐπὶ τέλους λαθῶν τὸν λόγον: «—Κύριοι, εἶπε, χλευάζετε ὅσον θέλετε, ἀλλ' ἐνθυμήθητε ὅτι μετὰ τὸ Σεδάν καὶ μετὰ τὸ Μέτζ, ἐνῶ ἔθεωροῦμεν τὸν πόλεμον περατωθέντα, αἱ αὐτοσχέδιοι αὐταὶ στρατιαὶ ἀνεχαίτισαν τὰς ἰδικὰς μας. Εἰς ἓνα μῆνα ἐνίκησαμεν τοὺς μεγάλους καὶ διοργανισμένους στρατούς, ἐχρειάσθημεν δὲ πεντε μῆνας διὰ νὰ καταβάλωμεν τοὺς ἐφένδρους καὶ τοὺς νεοσυλλέκτους. Καὶ ὅτε ἐνεμίζομεν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξηνητλήθη, ἀνεφάνοντο καὶ ἄλλοι. Ἦσαν πλήθη μᾶλλον ἢ συντάγματα, συμφωνῶ ἀλλ' ὁ συρρατὸς ἐκεῖνος ἀντίστατο ἡμῖν. Σεῖς δύνασθε νὰ τὸ λησμονῆτε αὐτό, διότι δὲν ἠσθάνθητε ἄλλο τι εἰμὴ τὴν ἐκ τῆς νίκης εὐχαρίστησιν· ἀλλ' ἐγὼ ὁμολογῶ ὅτι δὲν τὸ λησμονῶ καὶ δὲν μειδῶ; διότι εἰς πολλὴν μ' ἐνέβαλε στενοχωρίαν καὶ φροντίδα ἡ ἀπροσδόκητος ἐκείνη ἀντίστασις. Ἐν ἐνὶ λόγῳ, κύριοι, προσέθηκεν ὁ στρατάρχης, ἡ διενεργηθεῖσα παρὰ τοῦ Γαμβέττα πανστρατιὰ ἐκείνη τόσον ἐξέπληξεν ἡμᾶς τοὺς στρατιωτικούς, ὥστε πρέπει νὰ μελετηθῆ τὸ ζήτημα αὐτὸ ἐπὶ μακρὰ ἔτη εἰρήνης.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Εἶνε τις πάντοτε σχεδὸν αἰχμάλωτος τῶν παρ' αὐτοῦ κυβερνωμένων.

Ἡ φιλαρέσκεια εἶνε παγίς, ἦν ἡ γυναικεία ματαιότης προβάλλει εἰς τῶν ἀνδρῶν τὴν ματαιότητα.

Γυνὴ ἐγκαυχωμένη ἐπὶ κάλλει σαφῶς δηλοῖ ὅτι δὲν ἔχει τι ἄλλο ἐφ' ᾧ νὰ ἐγκαυχηθῆ.

Ἡ μουσικὴ εἶνε ψυχὴ νοσταλγοῦσα. Πατρίς αὐτῆς εἶνε ὁ οὐρανός.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὁ αὐτοκράτωρ Φρειδερίκος Γ' τοὺς δύο προσφιλεῖς αὐτοῦ κύνας, ἀπογόνους κατ' εὐθειάν γραμμὴν τῶν περιφίμων κυνηγετικῶν κυνῶν τοῦ μεγάλου Φρειδερίκου κατέλιπε εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ ἐν Παρισίοις πρεσβευτοῦ τῆς Γερμανίας κόμητος Μύνστερ, πρὸς ἣν ἔτρεφε στοργὴν πατρικὴν, συνοδεύσας τὸ κληροδόχημα διὰ τῆς ἐπομένης σημειώσεως: «Κατχλείπω τοὺς ἀγαπητούς μου κύνας εἰς τὴν κόμησσαν Μαρίαν Μύνστερ ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι θὰ θεραπεύσωσιν αὐτὴν ἀπὸ τῆς κατὰ τοῦ γένους τῶν κυνῶν ἀποστροφῆς της.» Ἡ θυγάτηρ τοῦ ἐν Παρισίοις πρεσβευτοῦ, ἥτις τῷ ὄντι δὲν ἠδύνατο νὰ ἀνεχθῆ τοὺς κύνας, νῦν ἐκ λατρείας πρὸς τὴν μνήμην τοῦ Φρειδερίκου Γ' παρέχει τὰς τρυφερωτέρας τῶν περιποιήσεων εἰς τοὺς δύο πιστοὺς φίλους τοῦ θανόντος αὐτοκράτορος.

Ἄμερικανικὸν ἐργοστάσιον ἢ Baldwin-Loocomotive-Fabrik κατεσκευάσεν, ἐπὶ στοιχήματι 100 χιλιάδων δολλαρίων (500,000 φρ.), ὀλόκληρον ἀτμομηχανὴν ἐν διαστήματι 16 ὥρῶν καὶ 55 λεπτῶν. Τὸ ἤμισυ τοῦ κερδηθέντος ποσοῦ διενεμήθη εἰς τοὺς ἐργάτας τοὺς κατασκευάσαντας τὴν μηχανήν.

Εἶνε ἡ ἐποχὴ τῶν μεγαλεπηθῶλων σχεδίων. Ἐν Ἰταλίᾳ ἰδρύθη ἐταιρεία πρὸς διάτρησιν διώρυγος, ἐνούσης τὴν Τυρρηνηκὴν καὶ τὴν Ἀδριατικὴν θάλασσαν. Ἡ διώρυξ θὰ ἔχη μῆκος 228 χιλιομέτρων, πλάτος 100 μέτρων καὶ βάθος 12. Τὰ μεγαλιότερα θωρηκτὰ θὰ διέρχωνται δι' αὐτῆς. Ἡ δαπάνη τῆς διώρυγος θὰ ἀνέλθῃ εἰς 500,000,000 φρ. Αἱ ἐργασίαι δὲ πρὸς κατασκευὴν αὐτῆς θὰ διαρκέσωσιν ἐπὶ πενταετίαν.